

KONVENCIJA BROJ 73

O LJEKARSKOM PREGLEDU MORNARA 1946. god.

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada, koju je u Seattle-u sazvao Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada i koja se sastala se 06. juna 1946. god. na svom dvadeset osmom zasjedanju, i budući da je odlučila da usvoji izvjesne prijedloge koji se odnose na ljebarski pregled mornara, pitanje koje je sačinjavalo četvrtu tačku dnevnog reda zasijedanja, i budući da je odlučila da ti prijedlozi dobiju formu Međunarodne konvencije, usvaja dana 29. juna 1946. god. sljedeću konvenciju, koja će biti nazvana Konvencija o ljebarskom pregledu mornara, 1946. god.:

Član 1.

1. Ova se konvencija primjenjuje na svaki pomorski brod javne ili privatne svojine, namijenjen za transport robe i putnika u trgovačke svrhe, a koji je registrovan na teritoriji za koju je ova konvencija na snazi.

2. Nacionalnim zakonodavstvom će se utvrditi kad će se neki brod smatrati pomorskim brodom.

3. Ova konvencija se ne primjenjuje:

- a) na brodove čija je bruto nosivost manja od 200 registarskih tona;
- b) na drvene brodove primitivne konstrukcije, kao što su „dhows" i džunke;
- c) na ribarske brodove;
- d) na male brodove koji plove u vodama riječnog ušća.

Član 2.

Bez predrasuda prema mjerama koje bi trebalo preduzeti i koje bi omogućile da se utvrdi da su gore pomenuta lica dobrog zdravlja i da ne predstavljaju nikakvu opasnost po zdravlje drugih lica na brodu, ova konvencija se primjenjuje na sva lica koja su zaposlena u bilo kojem svojstvu, izuzimajući:

- a) kormilara koji nije član posade;
- b) lica zaposlena na brodu koje je zaposlio poslodavac koji nije brodovlasnik, isključujući oficira ili radio-operatera u službi nekog radiotelegrafskog društva;
- c) lučke radnike koji nisu članovi posade;
- d) lica zaposlena u lukama, koja nisu zaposlena na moru.

Član 3.

1. Nijedno lice na koje se primjenjuje ova konvencija neće moći da se zaposli na brodu za koji važi ova konvencija, ako ne podnese uvjerenje o svojoj fizičkoj sposobnosti za rad koji treba da obavlja na moru; to uvjerenje treba da potpiše ljebar ili u slučaju uvjerenja koje se odnosi samo na vid, lice koje je nadležni organ ovlastio da izdaje takva uvjerenja.

2. Međutim, u periodu od dvije godine poslije stupanja na snagu ove konvencije na predviđenoj teritoriji, svako lice može da bude primljeno na posao ako podnese dokaz da je bilo zaposleno u periodu od prethodne dvije godine na pomorskom brodu na koji se primjenjuje ova konvencija.

Član 4.

1. Nadležni organ će nakon konsultovanja sa zainteresovanim organizacijama brodovlasnika i pomoraca, odrediti vrstu ljekarskog pregleda koji se treba obaviti i podatke koje treba unijeti u ljekarsko uvjerenje.

2. Prilikom određivanja prirode ljekarskog pregleda treba voditi računa o starosti predviđenog lica i o vrsti rada kojeg treba da vrši.

3. Ljekarsko uvjerenje, naročito, treba potvrditi:

a) da su sluh i vid tog lica i - ako je riječ o licu koje treba da bude zaposleno na palubi (sem izvjesnog specijalizovanog osoblja čija se sposobnost za rad koji treba da obavlja ne smanjuje zbog daltonizma) – njegovo razlikovanje boja zadovoljavajući.

b) da nosilac uvjerenja ne boluje ni od kakve bolesti koja bi se pogoršala u službi na moru ili zbog koje ne bi bio sposoban za ovu službu, ili koja bi bila opasna po zdravlje drugih lica na brodu.

Član 5.

1. Ljekarsko uvjerenje važiće za period ne duži od dvije godine, računajući od dana kad je izdato.

2. Ukoliko se ljekarsko uvjerenje odnosi na razlikovanje boja, ono će važiti ne duže od dvije godine računajući od dana kad je izdato.

3. Ako validnost uvjerenja ističe u toku putovanja, ono će ostati na snazi do završetka putovanja.

Član 6.

1. U urgentnim slučajevima, nadležni organ može da dozvoli zaposlenje nekog lica samo za jedno putovanje, iako ovo nije u skladu sa prethodnim članovima.

2. U takvim slučajevima, uslovi primanja na posao moraju biti isti kao oni predviđeni za mornare iz te kategorije koji posjeduju ljekarsko uvjerenje.

3. Ovakvo zaposlenje neće se ni u kom slučaju moći naknadno smatrati kao da odgovara odredbama člana 3.

Član 7.

Umjesto izdavanja ljekarskog uvjerenja, nadležni organ može propisati podnošenje dokaza da je uvjerenje propisno izdato zainteresovanom.

Član 8.

Treba preduzeti mjere kojima će se svakom licu, kojem je poslije pregleda odbijeno izdavanje uvjerenja, omogućiti ponovni pregled jednog ili više ljekarskih arbitara, nezavisnih od brodovlasnika ili bilo koje organizacije brodovlasnika ili pomoraca.

Član 9.

Nadležni organ može, poslije konsultovanja sa organizacijama brodovlasnika i pomoraca biti oslobođen bilo koje odgovornosti koja joj na osnovu ove konvencije pripada, prenoseći kompletne ili jedan dio nadležnosti organizacijama ili organima koji vrše slične funkcije za sve pomorce.

Član 10.

Formalne ratifikacije ove konvencije biće dostavljene generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji će ih registrovati.

Član 11.

1. Konvencija je obavezna samo za one države članice Međunarodne organizacije rada čiju je ratifikaciju registrovao generalni direktor.

2. Ova konvencija stupa na snagu nakon što je ratifikuje devet od navedenih država: Sjedinjene Američke Države, Republika Argentina, Australija, Belgija, Brazil, Kanada, Čile, Kina, Danska, Finska, Francuska, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, Grčka, Indija, Irska, Italija, Nizozemska, Norveška, Poljska, Portugal, Švedska, Turska i Jugoslavija, uključujući najmanje pet država koje imaju najmanje milion bruto registarskih tona nosivosti. Ova odredba je uvedena kako bi se države članice potakle da što prije ratifikuju ovu konvenciju.

3. Poslije toga, ova konvencija stupa na snagu za svaku državu članicu 6 mjeseci od datuma registrovanja njene ratifikacije.

Član 12.

1. Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju može je, po isteku desetogodišnjeg perioda od njenog prvobitnog stupanja na snagu, otkazati aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji ga registruje. Otkaz stupa na snagu po isteku godinu dana od registracije akta o otkazivanju.

2. Za državu članicu koja je ratifikovala ovu konvenciju i koja u roku od godinu dana po isteku desetogodišnjeg perioda pomenutog u prethodnom paragrafu ne koristi pravo otkaza predviđeno ovim članom, ova konvencija je obavezna za sljedeći desetogodišnji period, a poslije toga moći će da se otkáže po isteku svakog desetogodišnjeg perioda, pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 13.

1. Generalni direktor Međunarodnog ureda rada obavještava sve članice Međunarodne organizacije rada o registrovanju svih ratifikacija i otkaza koje mu dostavljaju članice Organizacije.

2. Obavještavajući članice Organizacije o registrovanju druge ratifikacije koja mu se dostavlja, generalni direktor će skrenuti pažnju članicama Organizacije na datum stupanja ove konvencije na snagu.

Član 14.

Generalni direktor Međunarodnog ureda rada saopštava generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, u cilju registrovanja u skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija, sve podatke o svim ratifikacijama i otkazima koje je registrovao u skladu sa prethodnim članovima.

Član 15.

Kad god to smatra nužnim, Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada podnosi Generalnoj konferenciji izvještaj o primjeni ove konvencije i razmatra da li je potrebno na dnevni red konferencije staviti pitanja njene potpune ili djelimične revizije.

Član 16.

1. U slučaju da Konferencija usvoji novu konvenciju kojom se ova konvencija potpuno ili djelimično revidira i ako novom konvencijom nije drukčije predviđeno:

a) ratifikacija od strane jedne države članice nove konvencije kojom se vrši revizija, samim tim, bez obzira na odredbe člana 12. povlači trenutni otkaz ove konvencije, pod uslovom da je nova konvencija kojom se vrši revizija stupila na snagu;

b) onog dana kada nova konvencija kojom se vrši revizija stupa na snagu, ova konvencija prestaje da bude otvorena državama članicama za ratifikaciju.

2. Ova konvencija će u svakom slučaju ostati na snazi u svom sadašnjem obliku i sadržaju za one države članice koje su je ratifikovale, a nisu ratifikovale konvenciju kojom se vrši revizija.

Član 17.

Tekstovi ove konvencije na francuskom i engleskom jeziku su jednako punovažni.